

EFTA/EØS-landenes generelle fælles erklæring

Erklæringen tager principielt forbehold for, at de erklæringer, som blev afgivet fra EU-siden eller fra tiltrædelseslandene i forbindelse med EU-udvidelsen, og som er relevante for EØS-aftalen, ikke skal kunne tolkes eller anvendes på en måde, som vil være i strid med forpligtelserne i EØS-udvidelsesaftalen eller EØS-aftalen. Der findes en tilsvarende erklæring i slutakten til EU's tiltrædelsesakt, som er afgivet af de nuværende medlemslande.

EFTA/EØS-landenes fælles erklæring om arbejdstageres fri bevægelighed

Erklæringen er knyttet til overgangsordningerne vedrørende personers fri bevægelighed og giver udtryk for EFTA/EØS-landenes intentioner om at give borgere fra tiltrædelseslandene adgang til de nationale arbejdsmarkeder på et så tidligt tidspunkt som muligt. Indholdsmæssigt er erklæringen i overensstemmelse med en tilsvarende erklæring fra de nuværende EU-lande i forbindelse med EU-udvidelsen. Teksten i erklæringen afspejler også videreførelsen af den særordning, som Liechtenstein har i EØS med hensyn til personers fri bevægelighed og etableringsret.

EFTA/EØS-landenes fælles erklæring om det indre marked for elektricitet

EU arbejder for etablering af et fuldt operationelt og effektivt indre marked for elektricitet. For at opnå dette er det vigtigt at begrænse faren for konkurrenceforvridning. Fælleserklæringen fra EFTA/EØS-landene svarer til en erklæring, som EU-landene har afgivet i forbindelse med Estlands overgangsordning frem til 2008 vedrørende det indre marked for elektricitet. I erklæringen foretages der en kobling mellem omstruktureringen af olieskiffersektoren i Estland frem til 2012 og behovet for en gradvis åbning af elektricitetsmarkedet for ikke-husholdningskunder.

Liechtensteins erklæring

Erklæringen er begrundet i uløste folkeretlige og erstatningsretslige spørgsmål mellem Liechtenstein og henholdsvis Tjekkiet og Slovakiet. De to sidstnævnte lande har ikke etableret diplomatiske forbindelser med Liechtenstein. I 1945 behandlede Tjekkoslovakiet borgere fra Liech-

tenstein som tyske borgere og beslaglagde deres ejendom uden kompensation i henhold til de såkaldte Benes-dekreter. Liechtenstein udtrykker i sin erklæring antagelse om, at alle kontraherende parter respekterer Liechtenstein som en mangeårig suveræn og anerkendt stat, som var neutral under hele 1. og 2. verdenskrig.

Erklæringer fra henholdsvis Tjekkiet og Slovakiet om Liechtensteins erklæring

Som følge af Liechtensteins erklæring har både Tjekkiet og Slovakiet afgivet egne erklæringer. Erklæringerne er ikke enslydende, men berører spørgsmålet om anerkendelse og etablering af diplomatiske forbindelser med Liechtenstein. Endvidere tilsigter erklæringerne at ophæve eventuelle retsvirkninger af Liechtensteins erklæring.

Estlands, Cyperns, Letlands, Maltas og Sloveniens erklæring ad artikel 5 i protokol 38 a om EØS' finansieringsmekanisme

Estland, Cypern, Letland, Malta og Slovenien anfører i deres erklæring, at fordelingsnøglen i artikel 5 i protokol 38 a om EØS' finansieringsmekanisme efter deres opfattelse ikke kan danne fortilfælde i forbindelse med udarbejdelse af fremtidige forslag om fordelingsnøgler i forbindelse med Fællesskabets samhørigheds- og strukturinstrumenter.

Kommissionens erklæring om gennemgang af oprindelsesregler for handel med fisk mellem Norge og EU før den 1. maj 2004 med henblik på harmonisering

Der er i dag tre sæt oprindelsesregler for handel med fisk mellem Norge og EU, fordi handlen er reguleret i tre forskellige aftaler (Det såkaldte fiskebrev, protokollen til Frihandelsaftalen og EØS-aftalen). Kommissionen udtrykker i erklæringen, at den skal undersøge mulighederne for harmonisering af regelsættene inden 1. maj 2004.

Aftale mellem Norge og Det Europæiske Fællesskab om en norsk finansieringsmekanisme for perioden 2004-2009

Aftalen omhandler Norges forpligtelser med hensyn til at oprette en finansieringsmekanisme for at mindske de sociale og økonomiske ulighe-